

4 Οκτωβρίου ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟΘΕΟΥ

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως ὁ ρμβ' (142)

**Ψαλμός καί τό Θεὸς Κύριος μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἶτα
τά Τροπάρια. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.**

Ὡς Ἱεράρχης τοῦ Χριστοῦ θεηγόρος, καὶ Ἀποστόλων
κοινωνός καὶ αὐτόπτης, καὶ τῆς σοφίας ὄργανον θεόπνευστον,
Πάτερ Ἱερόθεε, τὸν παρόντα νόον σου, σκέπε καὶ διάσωζε, ἀπὸ
πάσης ἀνάγκης· καὶ τῷ Σωτήρι πρέσβευε ἀεὶ, ἡμῖν διδόναι,
πταισμάτων συγχώρησιν.

Δόξα. Τό αὐτό. Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσωμεν ποτὲ Θεοτόκε...

Ὁ Ν' (50) Ψαλμός.

Εἶτα ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστοιχίς· *ΙΕΡΟΘΕΕ ΤΗΝ ΣΗΝ
ΜΟΝΗΝ ΣΚΕΠΕ, ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ.*

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἰλέωσαι, Πάτερ, τὸν Λυτρωτὴν, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, Ἱερόθεε
ιερέ, τοῖς πίστει καὶ πόθῳ προσιοῦσι, τῇ θαυμαστῇ σου πρεσβείᾳ
ἐκάστοτε.

Ἐν πάσῃ ἀνάγκῃ ὁ σὸς λαός, τῇ σῇ καταφεύγει, προστασίᾳ καὶ
ἐκβοᾷ· ῥύσαι μέ δεινῶν πειρατηρίων, Ἀρχιερεῦ τοῦ Χριστοῦ
Ἱερόθεε.

Ῥυσθῆναι κινδύνων καὶ πειρασμῶν, Χριστὸν ἐκδυσώπει,
Ἱερόθεε ἱερέ, τοὺς πίστει καὶ πόθῳ προσκυνοῦντας, τὴν ἱεράν καὶ
σεβάσμιον κάραν σου.

Θεοτοκίον.

Ὁλόφωτον σκῆνωμα τοῦ Χριστοῦ, Κεχαριτωμένη,
Παντευλόγητε Μαριάμ, λύσον τὴν ὁμίχλην τῶν παθῶν μου καὶ
μετανοίας φωτί με καταύγασον.

Ὡδή γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Θεῖω φόβῳ, θεόφρον, ἡμῶν τὸν νοῦν τείχισον, ὥς ἂν τοῦ
ἐχθροῦ τῶν σκανδάλων, τὴν ῥύμην φύγωμεν, καὶ τὴν σωτήριον, τῶν
ἐντολῶν τοῦ Κυρίου, Πάτερ Ἱερόθεε, τριβὸν βαδίσωμεν.

Ἐν τῇ σῇ προστασίᾳ, ὁ σὸς ναὸς γάνυται, καὶ ὥς
ἄρραγέστατον τεῖχος καὶ θεῖον ἔφορον, Πάτερ σέ ἔχουσα, ἀποσοβεῖ
καὶ ἐκτρέπει, πάσαν, Ἱερόθεε, βλάβην τοῦ ὄφεως.

Ἐλλαμπόμενος αἴγλη, τοῦ Πανουργοῦ Πνεύματος, δίωξον
παθῶν τὴν ὁμίχλην καὶ τὴν σκοτόμαιναν, ἐκ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ταῖς
φωτοφόροις εὐχαῖς σου, Πάτερ Ἱερόθεε, ἐκδυσωποῦμεν σε.

Θεοτοκίον.

Τὸν Ὑπερθεὸν Λόγον, σωματικῶς τέξασα, Κεχαριτωμένη
Παρθένε, πλούτῳ χρηστότητος, παθῶν με λύτρωσαι, σωματικῶν καὶ
τὸν νοῦν μου, μετανοίας σύγασον, ταῖς ἐπιλάμψεσι.

Διάσωσον, Ἀρχιερεῦ Ἱερόθεε θεηγόρε, ἐκ παντοίων ἐπιφορῶν
καὶ κακώσεων, τούς τῇ σεπτῇ προστασίᾳ σου προσιόντας.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν
χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τό ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμή.

Ὡς μύστης Χριστοῦ καὶ Ἱεράρχης ὁσιος, καὶ μέγας ἡμῶν,
προστάτης, Ἱερόθεε, διὰ παντός ἰκέτευε, ἐκλυτρουῖσθαι ἡμᾶς πάσης
θλίψεως, καὶ τῶν πταισμάτων δίδόναι ἱλασμόν, τοῖς σπεύδουσι,
Πάτερ, τῇ πρεσβείᾳ σου.

Ὡδή δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἡ πρεσβεία σου, Ἄγιε, γένοιτο τῷ ναῷ σου, Ἱερόθεε, τῷ
θερμῶς ἀνακειμένῳ σοί, σκέπη καὶ ἀντίληψις δυσωποῦμεν σε.

Νοσημάτων ἀπάλλαξον, τούς τῇ θείᾳ κάρᾳ σου
καταφεύγοντας, καὶ παράσχου, Ἱερόθεε, τούτοις τὴν ταχείαν σου
βοήθειαν.

Συντριβέντας τοῖς πάθεσι, τοῖς κατὰ ψυχὴν καὶ σῶμα
θεράπευσον, Ἱερόθεε Πατὴρ ἡμῶν, τούς θερμῶς προστρέχοντας τῇ
σκέπῃ σου.

Θεοτοκίον.

Ἡ Θεὸν σωματώσασα, λύσαντα τῆς πάλαι ἀρᾶς τὸν
ἄνθρωπον, Θεοτόκε Ἀειπάρθενε, τὴν ὁδύνην λύσον τῆς καρδίας
μου.

Ὦδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Νέκρωσον ἡμῶν, τῆς σαρκός, Πάτερ, τό φρόνημα καὶ τὸν
νοῦν ἡμῶν ἀγάπη θεϊκῇ, ἀναπτέρωσον ζωὴν πρὸς ὑπερκόσμιον.

Μέγαν ἀρωγόν, καὶ θερμόν σέ ἀντιλήπτορα, Ἱερόθεε, ὁ θεῖος
σου ναός, κεκτημένος καθ' ἐκάστην μακαρίζει σε.

Ὅλβον ἱερόν, τὴν σεπτὴν σου κάραν ἔχοντες, ἐξ αὐτῆς
ἀγιασμοῦ τάς δωρεάς, Ἱερόθεε, καρπούμεθα ὑμνοῦντες σε.

Θεοτοκίον.

Νόμῳ τοῦ Θεοῦ, τὴν ζωὴν μου, Κόρη ἱθύνον, ὡς ἂν βόρβορον
δεινῶν ἀνομιῶν, μετανοίας ἀποπλύνω ἐν τοῖς δάκρυσι.

Ὦδὴ στ΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἠγιάσται, ἡ σὴ πάντιμος κάρᾳ, δωρεὰ τοῦ Παρακλήτου ἀγία·
ὅθεν ἡμῶν τάς ψυχὰς ἀγιάζει καὶ τῶν σωμάτων ἰᾶται τούς μώλωπας,
τῶν μετὰ πίστεως θερμῆς, προσιόντων αὐτῇ, Ἱερόθεε.

Ναμάτων, τῶν θεοβρύτων ῥανίδας, ἡμῖν βλύσον τῇ θερμῇ σου
πρεσβείᾳ, ὥς ἂν τοὺς ἄνθρακας σβέσωμεν, Πάτερ, τῶν ἀπελθόντων
κινδύνων καὶ θλίψεων καὶ τῆς χρηστότητος Χριστοῦ, Ἱερόθεε
Πάτερ, μετάσχωμεν.

Συνῆλθε, Χριστιανῶν ἡ χορεία καὶ βοᾷ σοί ἐκ μυχίων καρδίας·
τῆς κραταιᾶς προστασίας σου, Πάτερ, ἡμῖν τὰς πτέρυγας ἄνωθεν
ἄπλωσον, καὶ σκέπασον ἐκ τῶν βελῶν, τοῦ Βελίαρ ἡμᾶς, Ἱερόθεε.

Θεοτοκίον.

Κακίας, τῆς ὀλεθρίου τοῦ πλάνου, τοῦ αἰὶ κατά τοῦ δούλου
Σου, Κόρη, ὠρυομένου ὡς λέοντος ὄντως, τὰ χαλεπώτατα
σύντριψον βέλεμνα, καὶ ἴθυνον ἡμᾶς, Ἀγνή, πρὸς λιμένα τοῦ θείου
θελήματος.

Διάσωσον, Ἀρχιερεῦ Ἱερόθεε, ἐκ παντοίων ἐπιφορῶν καὶ
κακώσεων, τοὺς τῇ σεπτῇ προστασίᾳ σου προσιόντας.

Ἀχραντε, ἡ διὰ λόγου τόν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων
τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὥς ἔχουσα μητρικὴν παρρῆσιαν.

Κοντάκιον. ᾠχος β΄. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ὡς Ἱεράρχης Χριστοῦ ἱερώτατος, καὶ εὐσεβῶν ἀντιλήπτωρ
θερμότατος, σοφέ Ἱερόθεε, πρέσβευε πάσης ἀνάγκης καὶ πόνων καὶ
θλίψεων, λυτροῦσθαι, τοὺς σέ μακαρίζοντας.

Προκείμενον. *Τό στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς
καρδίας μου σύνεσιν.*

Στ. *Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ
κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην.*

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (Κεφ. ι' 9 – 16).

Εἶπεν ὁ Κύριος· ἐγὼ εἰμί ἡ θύρα·..

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Προσόμοιον. ᾠχος πλ. β΄. Ὁλην ἀποθέμενοι. Στ. *Ἐλέησον με,
ὁ Θεός...*

Παύλω ὡς ἀκήκοας, Χριστῷ προσῆλθες προθύμως, καί σκεῦος πολύτιμον, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ,ἐχρημάτισας, καί φωτί, Ἄγιε, τῷ τῆς ἀληθείας, καταυγάζεις τάς ψυχάς ἡμῶν, διό βοῶμεν σοι· ζόφου παθημάτων καί θλίψεων, καί πάσης περιστάσεως, λύτρωσαι ἡμᾶς, Ἱερόθεε, πταισμάτων τήν λύσιν, αἰτούμενος ἡμῖν παρὰ Χριστοῦ, ὡς ἂν ἀμέμπτως βιώσαντες, δόξης θείας τύχομεν.

Ὁδὴ ζ´. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἐκ δεινῆς ραθυμίας, καί παθῶν τυραννίδος ἡμᾶς ἀπάλλαξον, καί δίδου εὐθυπόρως, τήν τρίβον βηματίζειν, ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὡς ἂν τῆς ἄνω ζωῆς, τύχωμεν, Ἱεράρχα.

Πύργον ἄσειστον, Πάτερ, καί ἐδραῖωμα θεῖον καί καταφύγιον, τήν σὴν ἐπιστασίαν, ναός σου ὁ ἅγιος, Ἱερόθεε, ἔχων λυτροῦται πάσης ὀργῆς, ὑμνεῖ σου τήν χάριν.

Ἐκ σκανδάλων ποικίλων, καί δεινῶν σοφισμάτων τοῦ πολεμήτορος, ἀπήμαντον συντήρει, τόν ἱερόν σου ναόν, ἱερέ Ἱερόθεε, ἀνακείμενον στερρόως, τῇ σῇ ἐπιστασίᾳ.

Θεοτοκίον.

Γνώμην σώφρονα, Κόρη, καί εὐθείαν καρδίαν καί νοῦν ἀκέραιον, τοῖς πίστει ἀφορῶσι, πρὸς τήν Σὴν θερμὴν Σου σκέπην, καί βοῶσι πρυτάνευε· χαῖρε Παρθένε Ἀγνή, ἡμῶν ἡ προστασία.

Ὁδὴ η´. Τόν Βασιλέα.

Ἔργοις ὁσίοις, τόν δέ ναόν σου κομώντα, ὥσπερ ἄμπελον εὐκληματοῦσαν δεῖξον, τῆς σῆς βοηθείας, τῇ γεωργίᾳ, Πάτερ.

Ἦρώμην ὑπόθεν, δίδου ἡμῖν, Ἱεράρχα, τήν ὀλέθριον καταπατεῖν τοῦ πλάνου, δύναμιν ἐν πᾶσιν, ἡμῶν ὡς ἀντιλήπτωρ.

Αἴγλη τῆς θείας, κηδεμονίας σου, Πάτερ, διασκεδάσον τῶν πειρασμῶν τά νέφη, τῶν ἐπαπειλούντων, φθοράν ἡμῖν καί λύπην.

Θεοτοκίον.

Σύντριψον, Κόρη, τήν καθ' ἡμῶν δυναστείαν, τοῦ ἀλάστορος
τῇ σῇ ἐπιστασία, ὀδυνῶν καί πόνων, ἡμᾶς ἐκλυτρουμένη.

Ὦδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἰδού τῇ σῇ εἰκόνι, Πάτερ, τά σά τέκνα, ἐν εὐλαβείᾳ ἐστῶτες
βοῶμεν σοί· δίδου ἡμῖν, Ἱεράρχα, τήν εὐλογίαν σου.

Μή παύσῃ τόν ναόν σου, τοῦτον περιέπειν, τόν ἱερῶς
καυχώμενον τῇ χάριτί σου, ἐξ ἧς τοῦ Πνεύματος, πρόεισι δωρεά
ἄφθονος.

Ὀδόν ἡμᾶς βαδίζειν, σύνεσιν παράσχου, τῆς σωτηρίας, σοφέ
Ἱερόθεε, ὡς ἂν ζωῇς τῆς ἀλήκτου, Πάτερ, μετάσχωμεν.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦσι τόν Σόν τόκον, τάξεις τῶν Ἀγγέλων καί τῶν βροτῶν,
Θεοτόκε, τό σύστημα· Σύ γάρ Θεόν τετοκυῖα, τά πάντα ἤνωσας.

Μεγαλυνάρια.

Ἄξιον ἔστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σέ τήν Θεοτόκον, τήν
ἁειμακάριστον καί παναμώμητον καί Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· τήν
τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ καί ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν
Σεραφείμ, τήν ἀδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκοῦσαν, τήν ὄντως
Θεοτόκον, Σέ μεγαλύνομεν.

Παύλου τῷ κηρύγματι φωτισθείς, ὥφθης τῶν ἀρρήτων,
θεηγόρος ὑφηγητής, καί τῶν Ἀθηναίων Ποιμήν καί Ἱεράρχης· διό
σε, Ἱερόθεε, μακαρίζομεν.

Χαίροις Ἀποστόλων ὁ μιμητής, καί Εὐαγγελίου, θεοφόρος
μυσταγωγός· χαίροις οὐρανίου, σοφίας ὁ ἐκφάντωρ, Ἀρχιερέων
κλέος, ὦ Ἱερόθεε.

Ὅλος ιερώτατος γεγονῶς, τὰς τοῦ Παρακλήτου, δεδεγμένος
μαρμαρυγὰς, τῷ Θεῷ προσάγεις, τῷ ἱερῷ σου λόγῳ, πολλοὺς ἀπό
τὴν πλάνης, ὧ Ἱερόθεε.

Χαίροις ὑποφήτα βίου καινοῦ, καὶ φιλοσοφίας, τῆς ἐνθέου
σάλπιγγος χρυσή· χαίροις ὁ ἀμέμπτως, Χριστῷ ἱερατεύσας, ὡς
Ἀποστόλων μύστης, ὧ Ἱερόθεε.

Δίδου τῇ πρεσβείᾳ σου πρὸς Χριστόν, τῷ σεπτῷ ναῷ σου,
Ἱερόθεε ἱερέ, δύναμιν καὶ ῥῶσιν, ἀγάπην καὶ εἰρήνην, καὶ πάσαν
προθυμίαν, πρὸς βίον κρείτονα.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου,
Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου,
ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τό Τρισάγιον καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β΄.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ ἀπολογίας
ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ
προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ Σοὶ γὰρ πεποίθαμεν. Μὴ ὀργισθῆς
ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ
νῦν ὡς εὖσπλαχνος καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ
εἶ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαὸς Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καὶ τὸ
ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν.

Τῆς εὖσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη
Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μή ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διὰ Σοῦ
τῶν περιστάσεων, Σὺ γὰρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

40 Κύριε ἐλέησον

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ἔχων παρρησίαν πρὸς Χριστόν, ὥσπερ Ἰσαπόστολος μέγας
καὶ Ἱεράρχης κλεινός, Πάτερ Ἱερόθεε, μύστα τῆς χάριτος, τοὺς ἐν
πίστει προσπίπτοντας, τῇ σῇ προστασίᾳ, πάσης περιστάσεως
ἀτρώτους φύλαττε, δίδου δέ τῳ θείῳ ναῷ σου, τῆς σῆς εὐλογίας τάς
δόσεις, τοῦτον ἀπαλλάττων πάσης θλίψεως.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τάς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ
λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς Σέ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ,
φύλαξον με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Διευχών...